

**ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ/ΓΛΩΣΣΑΣ/ΟΜΙΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΝΕΥΡΟΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ  
ΣΕ ΕΝΗΛΙΚΕΣ ΜΕ ΔΕΠΥ ΚΑΙ ΑΥΤΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΝΗΛΙΚΕΣ ΩΣ ΔΙΑΦΟΡΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ  
ΕΡΓΑΛΕΙΟ.**

**Πεχλιβανίδης Αρτέμης**

**ΠΕΡΙΛΗΨΗ**

Οι ιδιαιτερότητες στη χρήση του λόγου έχουν άμεση σημασία τόσο στην κλινική αξιολόγηση όσο και στη διερεύνηση συνυπάρχουσας ψυχοπαθολογίας σε ενήλικες οι οποίοι αξιολογούνται για Νευροαναπτυξιακή Διαταραχή.

Στη ΔΕΠΥ συνδέονται με παρορμητικότητα, αστάθεια προσοχής, δυσκολίες εκτελεστικών λειτουργιών, αδύναμη αυτοπαρακολούθηση του λόγου. Στη ΔΑΦ, σχετίζονται περισσότερο με κοινωνικοπραγματολογική χρήση της γλώσσας, αμοιβαιότητα στην επικοινωνία, κατανόηση έμμεσου/μη κυριολεκτικού λόγου, μειωμένη ευελιξία στην κοινωνική προσαρμογή του λόγου, στερεοτυπία ή ιδιότυπο επικοινωνιακό ύφος.

Και οι δύο καταστάσεις μπορεί να εμφανίζουν δυσκολίες στη συζήτηση, στη διακοπή σειράς, στην παρακολούθηση θεμάτων στην κοινωνική παρερμηνεία.

Η ακριβής διάκριση βοηθά: να αποφευχθούν λανθασμένες διαγνώσεις, να αναγνωριστεί πιθανή συννοσηρότητα ΔΕΠΥ-ΔΑΦ, να εκτιμηθεί σωστά η συνυπάρχουσα ψυχοπαθολογία και να σχεδιαστεί πιο στοχευμένη παρέμβαση.

--

**Αρτέμιος Πεχλιβανίδης  
Καθηγητής Ψυχιατρικής  
Ιατρική Σχολή  
Εθνικού και Καποδιστριακού  
Πανεπιστημίου Αθηνών**